

๔๙

โล ก า พิน าศ
เพ ร าะ อ ำ น าจ กิ เล ส

คนพาลมีปัญญาทรม ะทำความชั่วอยู่
ก็ไม่วู้สึกว่าได้ทำความชั่ว แต่เขาย่อมเดือดร้อนเพราะ
กรรมของคน เหมือนถูกไฟไหม้ ฉะนั้น

โลกาพินาศเพราะอำนาจกิเลส

๔๒๖

ชีวิตคนเรานั้นสั้นนัก วันคืนล่วงไปๆ จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี กาลเวลาได้กลืนกินอายุของเราให้เหลือน้อยลง ไปทุกที บุคคลใดดำรงชีวิตอยู่ด้วยความประมาท ไม่สั่งสมบุญ ไม่ให้ทาน รักษาศีล หรือเจริญภาวนา แม้ยังมีชีวิตอยู่ มีร่างกายที่แข็งแรง ก็ได้ชื่อว่าเหมือนคนที่ตายแล้ว เพราะเขากำลังเดินสวนทางกับกระแสแห่งความดี กาลเวลาที่ผ่านไป จึงกลืนกินทั้งชีวิต และคุณธรรมของบุคคลนั้น ชีวิตก็จะไม่ต่างอะไรกับสวะลอยน้ำที่ล่องลอยไป หากจุดหมายปลายทางไม่ได้ ส่วนชีวิตของผู้ที่ประพฤติธรรมจนได้เข้าถึงพระรัตนตรัย ชื่อว่าเป็นชีวิตที่ประเสริฐ

พระลัมมะลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“อถ ปาปานิ กมฺมานิ	กรํ พาลो น พุชฺณติ
เสถิ กมฺเมหิ ทุมฺเมโธ	อคฺคิทฺทโธว ตปฺปติ

คนพาลมีปัญญาทราวม กระทำกรรมชั่วอยู่ ก็ไม่รู้สึกรู้ว่า ได้ทำความชั่ว แต่เขาย่อมเดือดร้อนเพราะกรรมของตน เหมือนถูกไฟไหม้ ฉะนั้น”

ปัจจุบันนี้ โลกของเรากำลังเผชิญกับภาวะวิกฤติหลายๆ อย่าง รวมทั้งมหันตภัยทางธรรมชาติ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น เช่น ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล บางแห่งประสบ

โลกาพิณาสเพราะอำนาจกิเลส

๔๒๓

อุทกภัย แผ่นดินไหว มีมรสุมร้ายจากท้องทะเลโหมกระหน่ำ
พัดเข้าใส่บ้านเรือนพังพินาศ ได้รับความเสียหายกันไปทั่ว พ่อแม่
พลัดพรากจากลูก เกิดโศกนาฏกรรมแผ่นดินถล่มกลบมนุษย์
ทั้งเป็น บางแห่งอากาศหนาวเย็นจนแข็งตายกันไปหลายราย

มหันตภัยทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ เป็นเพราะ
พฤติกรรมของมนุษย์ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะรู้
หรือไม่ก็ตาม ภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนมีสาเหตุจากการกระทำ
ของมนุษย์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม
ไปประทุษร้ายผู้บริสุทธิ์เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ แสวงหา
ความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น ทำให้ปัจจุบันนี้ กระแสบาป
อกุศลได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ถ้ามีการทำบาปเพิ่มมากขึ้น
เรื่องร้ายๆ ก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เมื่อมนุษย์ควบคุมใจ
ตนเองไม่ได้ ก็จะส่งผลกระทบถึงบรรยากาศโลกไปด้วย เพราะใจ
มนุษย์เริ่มร้อนแรงขึ้น รุ่มร้อนไปด้วยไฟคือราคะ โทสะ และโมหะ

เมื่อไฟคือกิเลสเกิดขึ้นในใจ ย่อมเผาไหม้จิตใจให้เราร้อน
บังคับให้คิดพูดทำในสิ่งที่เป็นบาปอกุศล กระแสบาปก็จะแผ่
ขยายออกไปสู่คนรอบข้าง ไปกระทบใครก็ทำให้บุคคลนั้นได้รับความ
เดือดเนื้อร้อนใจ แล้วกลายเป็นมลทิน ความไม่บริสุทธิ์
รุกรานเข้าไปในบรรยากาศโลก ส่งผลให้โอกาสโลก ชันธโลก
สัตวโลก ร้อนตามไปด้วย ธรรมชาติก็ผิดปกติ กระแสลมเปลี่ยนทิศ

โลกาพิณาสเพราะอำนาจกิเลส

๔๒๘

เกิดอัศจรรย์ แผ่นดินไหว จนมีนักโหราศาสตร์พยากรณ์เป็นนัยไว้ว่า ถ้าไม่รีบแก้ไข โลกอาจจะถึงกาลอวสานได้

เรื่องของโลกาพิณาส ได้มีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกว่า โลกนี้จะถูกทำลายด้วยภัย ๓ อย่าง คือ ถ้ายุคสมัยใดคนมีกิเลส คือโทสะมาก จะถูกเผาไหม้ด้วยไฟบรรลัยกัลป์ หากผู้คนมีราคะมาก จะเกิดอุทกภัย และถ้าคนมีโมหะมาก โลกจะเกิดวาทภัย ถูกลมพายุทำลายล้าง

*สมัยที่กัปพิณาสเพราะไฟนั้น จะมีเทวดาชั้นกามาวจร ที่เรียกว่า โลกพยุหะ จะมาให้สติมนุษย์ โดยแปลงร่างเป็นคน นุ่งผ้าแดง ปล่อยผมเผ้ารุงรัง ร้องให้เซ่นน้ำตา เทียวเดิน ประกาศไปว่า “ผู้นิรทุกข์ทั้งหลาย ล่วงไปแสนปีจากนี้จะสิ้นกัป โลกจะพิณาส แม่น้ำมหาสมุทรจะเหือดแห้ง และมหาปฐพี ภูเขา สิเนรุจะถล่มทลายพังพิณาสตลอดถึงพรหมโลก ท่านทั้งหลายจง เจริญเมตตาพรหมวิหารธรรมต่อกันเถิด จงบำรุงมารดาบิดา และเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้มีคุณธรรมเถิด”

พวกมนุษย์ และเทวดา เมื่อได้ฟังข่าวที่น่าสะพรึงกลัว อย่างนี้แล้ว เกิดความสลดสังเวชใจ กลับมีจิตเมตตา อ่อนน้อม

โลกาพินาศเพราะอำนาจกิเลส

๔๒๕

ต่อกัน ตั้งใจสั่งสมบุญกุศล แล้วไปบังเกิดในเทวโลก ส่วนทวยเทพในเทวโลกต่างไม่ประมาท บำเพ็ญภาวนาจนได้ฌาน แล้วก็ไปบังเกิดในพรหมโลก

เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง พระอาทิตย์ดวงที่สองก็ปรากฏขึ้น ทำให้กำหนดกลางวันกลางคืนไม่ได้ เพราะโลกสว่างตลอดทั้งวัน ลัทธิโลกเริ่มล้มตายนั่น น้ำในลำธารเริ่มแห้งขอด ต่อจากนั้น พระอาทิตย์ดวงที่ ๓ ปรากฏขึ้น ทำให้มหานครแห่งไปหมด และเมื่อดวงที่ ๔ ปรากฏขึ้น สระใหญ่ทั้ง ๗ ในป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นต้นแหล่งของมหานครที่ เทวดาแห่งลงไปอีก ไม่ว่าจะเป็นสระอโนดาตก็แห้งหมด

วันเวลาผ่านไปอีก พระอาทิตย์ดวงที่ ๕ ได้ปรากฏขึ้นมาอีก โลกเริ่มร้อนระอุมากขึ้น จนน้ำในมหาสมุทรไม่มีเหลืออยู่เลย ทันทีที่พระอาทิตย์ดวงที่ ๖ เกิดขึ้น ทิวทัศน์จักรวาลมีควันพวยพุ่งขึ้นมา บรรยากาศอัดแน่นไปด้วยควันมืดสนิท ครั้นดวงที่ ๗ ซึ่งเป็นดวงสุดท้ายบังเกิดขึ้น ทิวทัศน์จักรวาลมีเปลวไฟลุกโชติช่วง ภูเขาสีเนรุถูกไฟเผาไหม้ เปลวไฟลุกลามไปถึงสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาไล่เรื่อยไปถึงสวรรค์ชั้นที่ ๖ ใหม่อีกจนถึงพรหมโลก ไปจดอาภัสสราพรหมกันเลยทีเดียว

สมัยใดที่น้ำทำลายกับไฟพินาศ ฝนจะตกไม่หยุดจนน้ำ

โลกาพินาศเพราะอำนาจกิเลส

๔๓๐

ท่วมโลก แล้วฝนน้ำกรดจะตกไปทั่วตลอดแสนโกฏิจักรวาล เมื่อแผ่นดินหรือภูเขาถูกน้ำกรด จะถูกกัดกินละลาย น้ำท่วม มีอาณาพมากกว่าไฟไหม้ จะท่วมเรื่อยไปจนถึงพรหมโลก ชั้นปริตตาภา อัมปมาณาภา อาภัสสรา ปริตตสุภา อัมปมาณสุภา ถูกทำลายย่อยยับหมด

ถ้าโลกพินาศเพราะลม จะมีอาณาพร้ายแรงที่สุด สามารถพลิกแผ่นดินแล้วพัดให้กระจายไปในอากาศได้ ผืนแผ่นดินกว้างถึง ๑๐๐ โยชน์ พังพินาศหมด แหฬกละเอียดในอากาศ ลมจะหอบเอาภูเขาจักรวาล ภูเขาพระสุเมรุขึ้นไป แล้วซัดให้กระทบกัน จนแหฬกละเอียดเป็นผงธุลี แล้วยังพัดวิมานในสวรรค์ ทั้งแสนโกฏิจักรวาลให้พินาศหมด มหาवादภัยนี้จะพัดตั้งแต่นั้น โลกมนุษย์ ไปจนถึงพรหมชั้นสุกภินหา ไปหยุดอยู่ที่ชั้นเวทัพผลา

เมื่อโลกถูกทำลาย และได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์แล้ว ต้องใช้เวลาเป็นกัปๆ ถึงจะเริ่มก่อตัวกันใหม่ คือเริ่มมีโลก มีพรหมลงมาเกิด มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวขึ้นมา มีสิ่งมีชีวิต มีสัตว์ และสิ่งต่างๆ ตามมาอีกมากมาย มีต้นไม้ ภูเขาบังเกิดขึ้นจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเมื่อกาลเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย จากประวัติศาสตร์ที่ได้ถูกบันทึกเอาไว้ เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงบนโลกใบนี้อยู่ทุกวัน

โลกาพินาศเพราะอำนาจกิเลส

๔๓๑

ที่เล่ามาคร่าวๆ นี้ มิใช่ว่าโลกเราจะถึงกาลอวสานใน
ยุคนี้ แต่ชี้ให้เห็นว่า โลกจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับใจของเรา
ถ้าใจเราใส โลกนี้ก็ยังคงสดสวยเสมอ ตราบใดที่มนุษย์มีความ
เข้าใจกัน มีความรัก ความเมตตาปรารถนาดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ
และจริงใจต่อกัน โลกก็ยังคงเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อย โลกนี้จะ
เปลี่ยนแปลงหรือเป็นไปอย่างไร อยู่ที่ใจของพวกเราทุกคน ขอให้
ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์โลก ให้เป็นโลกในอุดมคติ
ของมวลมนุษยชาติ ด้วยการหมั่นทำความดีในทุกรูปแบบ ทั้งทาน
ศีล และภาวนา อย่าให้ขาด และช่วยกันทำหน้าที่กัลยาณมิตร
แนะนำคนรอบข้างและหมู่ญาติ พวกพ้องบริวาร ให้อยู่ในศีลอยู่
ในธรรม จะได้มีสุคติสวรรค์เป็นที่ไปกันทุกคน

